

[Preben Lange]

EF-regie. Denne udtalelse var placeret på så fremtrædende en plads som side 2 i avisen. Da siumut kort efter holdt en pressekonference i Strasbourg netop for at støtte sælfangerne mod de importrestriktioner og miljøkampagner, der for øjeblikket præger EF på sælskindsområdet, var EF-avisen end ikke til stede, ligesom den heller ikke har bragt stof fra denne conference.

I det sidste nummer af avisen, nr. 15, blev der på forsiden bragt en historie, som tog udgangspunkt i udenrigsministerens svar til Otto Steenholdt angående Guinea Bissaus og Senegals aftaler med EF. Konklusionen, som kraftigt blev trukket frem, var, at Grønland via en lignende aftale ville opnå så små tilskud, at det aldrig ville kunne kompensere for EF-medlemskabet.

EF-avisen undlod (ligesom i øvrigt udenrigsministeriet) at gøre opmærksom på, at der til disse aftaler, ud over fiskerilicenserne selv, er knyttet et grundbeløb, som EF betaler for overhovedet at få rettighederne. Dette er for Guinea Bissau på 10 mill. kr. om året og for Senegal på 34 mill. kr. Disse beløb beror på forhandling, og en gunstig forhandling ville således stille Grønlands muligheder i en handelsaftale ganske anderledes. Dette har siumut via Finn Lynges for længst gjort opmærksom på, og EF-avisen må naturligvis vide dette.

I samme nummer af EF-avisen på side 2 bragte bladet en 4-spaltet artikel af Jørgen Hertling, som i kraftige vendinger argumenterede for, at Grønland ikke skulle have en chance for at klare sig uden for EF.

Fælles for alt dette stof er, at det har sit udspring i partiet atassut, som er kendt for sit ønske om, at Grønland forbliver i EF, et ønske, dette parti tog endegyldig stilling til i september måned under et hovedbestyrelsesmøde i Nuuk/Godthåb. Til dette møde var EF-Kommissionens oplysningsvirksomhed inviteret, og Niels Jørgen Thøgersen deltog selv i mødet i Nuuk.

Da siumut inden for det samme tidsrum, som EF-avisen har dækket atassut-initiativer, har haft væsentlige EF-initiativer, uden at disse er blevet dækket, synes det at ligne et begyndende agitatorisk samarbejde mellem atassut og EF-avisen.

Vi ønsker fra siumut at få fuld klarhed over, hvorvidt sådanne former for samarbejde mellem det offentligt betalte organ »EF-

avisen« og enkeltstående grønlandske politiske fraktioner overhovedet kan være tilladt.

Besvarelse (18/12 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Det tilkommer ikke regeringen at blande sig i rent redaktionelle spørgsmål vedrørende EF-avisen, der udsendes af EF-Kommissionens informationskontor i Danmark.

Spørgeren oplyser i sin begrundelse, at Kommissionens informationskontor har deltaget i et hovedbestyrelsesmøde i atassut i september måned. Så vidt udenrigsministeriet er orienteret, har informationskontoret givet partierne i Grønland tilbud om at medvirke ved seminarer om EF.

Jeg finder, at det må tilkomme de enkelte grønlandske partier at tage stilling til, hvorvidt de ønsker at modtage bistand fra Kommissionens informationskontor.

Spm. nr. 340

Til *arbejdsministeren* (12/12 80) af:

Voigt (FP):

»Er det korrekt, at arbejdere er tvunget til at være medlemmer af de klubber, der oprettes på mange virksomheder af fagbevægelsens folk?«

Besvarelse (29/12 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Klubber på en virksomhed er at betragte som underafdelinger af de faglige organisationer og er således ligesom disse private foreninger, som jeg ikke har nogen adgang til at afkræve nærmere oplysninger om medlemskredsen.

Spm. nr. 341

Til *energiministeren* (12/12 80) af:

Nymann (FP):

»I fortsættelse af mit spørgsmål nr. 263, besvaret den 5. december 1980, som jeg føler reelt er ubesvaret af ministeren, bedes ministeren oplyse, om koncessionsændringer var forudselige ved indgåelsen af koncessionen med DUC, samt om der var noget i koncessionen, der kunne tolkes således, at en ratifikation kunne forventes, hvis der blev fundet olie, eller at eventuelle oliefund ville blive